

ИНТРАХОСПИТАЛНЕ ИНФЕКЦИЈЕ ОДДЕЛЕЊА ИНТЕНЗИВНОГ ЛЕЧЕЊА У ВОЈНОЈ БОЛНИЦИ У СКОПЉУ У ПЕРИОДУ 2006-2010

**Шуманов Ѓ., Величкова Н., Панова Г., Данилова М.,
Универзитет "Гоце Делчев" - Штип, Факултет медицинских наука,
Република Македонија**

Увод: Интрахоспиталне инфекције су дефинисани као инфекције које настају у болничку средину, а болест се може манифестовати након њеног напуштања. За развој ових инфекција у болничком окружењу доприносе пад имунолошке одбране организма услед основне болести за које су хоспитализовани пацијенте и фактори који произилазе из специфичности болничке средине.

Циљ Рада: да покаже стање у интрахоспиталне инфекције у интензивној нези у Војној болници у Скопљу у периоду 2006-2010.

Материјал и методе: коришћен је дескриптивни и ретроспективни епидемиолошки метод рада са статистичком обрадом података и одговарајуће стручне литературе која се бави овим питањем. У овом раду смо користили податке из интензивне неге у Војној болници у Скопљу у периоду 2006-2010.

Резултати и дискусија: Укупан број оболелих од интрахоспиталне инфекције у интензивној нези Војној болници у Скопљу у периоду 2006-2010 износила је 1001 пацијента. Највећи број пацијената је регистровану 2006, са 280 случајева, а најмањи у 2010, са 160 случајева, што представља пад од 43%. Из широког спектра интрахоспиталне инфекције, највећа група је фебрилних стања са укупно 134, или 13,4%, и најмала је група са бронхопневмонијама са укупно 13 или 1,3%. Уринарне инфекције су представљене са 112 пацијената или 11,2%, 99 пацијената са декубитуси или 9,9%, акутна цревна обољења су представљени са 89 пацијената или 8,9% од укупног броја пацијената са интрахоспиталне инфекције. Остале групе су заступљене са мање од 13 пацијената, али сви заједно чине групу остале интрахоспиталне инфекције, са 534 пацијената или 53,3% од укупног броја ових болести. Већина инфекција изазвала је бактерија *Escherichia coli*, (331, или 33,1%), док је најмањи број инфекција изазвала бактерија *Haemophilus influenza* (22 или 2,2%).

Закључак: интрахоспиталне инфекције су јавно здравствен, социјални и економски проблем у Републици Македонији, као и у другим земљама света. Број оболелих се смањује у болницама у којима је успешно спровођење примарне и секундарне превенције ових инфекција.

Кључне речи: епидемиологија, превенција, интензивна нега

Литература:

1. Bozic Milena, *Infektivne bolesti, udzbenik za student medicine, 1.izdanie* Beograd: Medicinski fakultet, 2004 godine.
2. Николовски, Б. и Шуманов, Ѓ. (2009) Епидемиологија и јавно здравство „Напредок“, Тетово
3. Поповска- Јовановска Каќа, *Нозокомијални инфекции, Скопје* (2003).
4. Серафимоски, Проф. Д-р Владимир: *Интерна Медицина- том 1, "Македонска ризница 2003"* Куманово;
5. Harrison, T.R.: *Principles of Internal Medicine, 14th edition, Mc Gowel* 1998.

ИНТРАХОСПИТАЛНИ ИНФЕКЦИИ НА ОДДЕЛЕНИЕТО ЗА ИНТЕНЗИВНО ЛЕКУВАЊЕ ВО ВОЕНАТА БОЛНИЦА ВО СКОПЈЕ ВО ПЕРИОДОТ ОД 2006-2010

Шуманов Ѓ., Величкова Н., Панова Г., Данилова М.
Универзитет „Гоце Делчев“ - Штип, Факултет за медицински науки,
Република Македонија

Увод: Интрахоспиталните инфекции се дефинираат како инфекции кај кои заразувањето настанува во здравствена установа, додека болеста може да се манифестира и по нејзиното напуштање. За развојот на овие инфекции во болнички услови допринесуваат падот на имунолошката одбрана на организмот заради основната болест поради која пациентот е хоспитализиран и факторите кои потекнуваат од специфичноста на болничката средината.

Циљ рада: да ја прикаже состојбата на интрахоспитални инфекции на Одделението за интензивно лекување во Воената болница во Скопје во периодот од 2006-2010 година.

Материјал и методи: За обработка на податоците користени се дескриптивниот и ретроспективниот епидемиолошки метод на работа со статистичка обработка на податоците и соодветна стручна литература која ја обработува оваа проблематика. Во овој труд користени се податоци од Одделението за интензивно лекување во Воената болница во Скопје во периодот од 2006-2010 година.

Резултати и дискусија: Вкупниот број на заболени со интрахоспитални инфекции на Одделението за интензивно лекување во Воената болница во Скопје во периодот од 2006-2010 година изнесува 1001 пациент. Најголем број на заболени се во 2006 година, со вкупно 280 заболени, а најмал е бројот во 2010 година 160 заболени, што претставува намалување за 43%. За овој период е забележано континуирано опаѓање на бројот на заболени од овие инфекции што се должи на се посовремените апарати и методи на работа, на подобрите услови за работа, како и на адекватната примарна и секундарна превенција. Од широкиот спектар на интрахоспитални инфекции, како најголема група се издвојуваат фебрилни состојби со вкупно 134 или 13,4%, а најмалубројни се бронхопневмониите со вкупно 13 или 1,3%. Уринарните инфекции се застапени со 112 болни или 11,2%, декубитусите со 99 болни или 9,9%, акутните зревни заболувања се застапени со 89 болни или 8,9% од вкупниот број на заболени со интрахоспитални инфекции. Останатите групи се застапени со помалку од 13 болни, но сите заедно ја сочинуваат групата на останати интрахоспитални инфекции, со 534 болни или 53,3% од вкупниот број на овие заболувања. Најголем број од инфекциите се предизвикани од *Escherichia coli* и тоа вкупно кај 331 или 33,1%, а најмал е бројот на инфекции предизвикани од *Haemophilus influenza* и тоа вкупно кај 22 или 2,2% од болните со интрахоспитални инфекции.

Заклучак: Интрахоспитални инфекции су јавно здравствен, социјални и економски проблем у Републици Македонији, као и у другим земљама света. Појавата на овие инфекции е сериозен проблем бидејќи хоспиталните инфекции не можат да се излекуваат со широко употебуваните антибиотици. Број на заболените лица од овие инфекции започнува континуирано да опаѓа, што е резултат, пред се, на успешното спроведување на примарната и секундарната превенција на ова заболување.

Кључне речи: Интрахоспитални инфекции, епидемиологија, превенција, Р.Македонија

Литература:

6. Bozic Milena, Infektivne bolesti, udzbenik za student medicine, 1.izdanje Beograd: Medicinski fakultet, 2004 godine.
7. Николовски, Б. и Шуманов, Ѓ. (2009) Епидемиологија и јавно здравство „Напредок“, Тетово
8. Поповска- Јовановска Каќа, Нозокомијални инфекции, Скопје (2003).
9. Серафимоски, Проф. Д-р Владимир: Интерна Медицина- том 1, “Македонска ризница 2003” Куманово;
10. Harrison, T.R.: Principles of Internal Medicine, 14th edition, Mc Gowel 1998.